КРЫВІНКА

КРАСАВІК

№7 (125)

2013 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

”Нельга есці хлеб народа і грэбаваць ягонай мовай”.
Ул. Караткевіч.

Карыстайцеся незалежным парталам твайго горада: http://beshankovichy.by

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ПРАЖЭКЦЁРСТВА

З чарговага паслання Прэзідэнта беларускаму Народу 19.04.2013: “У бягучым годзе трэба вырашыць тры асноўныя праблемы адукацыйнай сферы: першае – абнавіць змест школьнага навучання, узмацніўшы падрыхтоўку ў вобласці прыродазнаўчых навук і замежных моваў; другое – пераадолець адрыў прафесійнай адукацыі ад патрабаванняў жыцця і практыкі; трэцяе – прыцягнуць у школу моцных, таленавітых, захопленых людзей, разняволіць ініцыятыву педагогаў, вызваліць ад паперапсавальніцтва, павысіць прэстыж педагагічнай працы.”

Вось так адным росчыркам пяра, адной прыгожай прамовай у нашай краіне вырашаецца праблема, якая стваралася дзесяцігоддзямі – адсутнасць у школе таленавітых педагогаў. А мы яе возьмем і вырашым за год. Мы ўсё зробім, як нам сказалі: абновім, пераадолеем, узмоцнім, прыцягнем, разняволім, вызвалім, павысім…

Высокае начальства заўжды ставіць высокія задачы. Але ж яны мусяць быць хоць крышачку рэальнымі. За сёлетні год можна зрабіць колькі крокаў ў бок абнаўлення зместу школьнага навучання ці пераадольвання адрыву прафадукацыі ад практыкі. Але вырашэнне за адзін год праблемы прыцягнення ў школу таленавітых педагогаў – яўнае пражэкцёрства, пустыя словы.

Адкуль у школу можна прыцягнуць моцных, таленавітых, захопленых педагогаў? Зразумела, з педагагічных ВНУ, якія і рыхтуюць іх штогод тысячамі. А хто сёння ў тыя ВНУ паступае? Ціхія троечнікі, якім зачынена дарога ў прэстыжныя навучальныя ўстановы. Бяда ў тым, што высілкамі тых людзей, якія сёння вызначаюць палітыку, прафесія настаўніка ператварылася ў шараговую, стала непрэстыжнай. Яе за апошнія часы звялі да ўзроўня дворніка, дробнага клерка, калгасніка. Але ж у перадавых калгасах людзі атрымоўваюць у разы большыя заробкі, чым настаўнікі з вышэйшай катэгорыяй у школах. У сённяшняй школе нельга заработаць добрыя грошы, каб і найдалей заставацца таленавітым, развівацца. Каб мець магчымасць купляць сабе любыя кніжкі для самаадукацыі, падарожнічаць у час адпачынку па свеце. Каб набірацца новых ідэй, так патрэбных краіне і яе Прэзідэнту, трэба не думаць штохвілінна пра штодзённы хлеб.

Каб вырасціць таленавітага педагога неабходна, каб вучань-першакласнік цягам усіх адзінаццаці школьных гадоў бачыў, што ягоныя настаўнікі паважаныя, забяспечаныя людзі, на якіх яму варта раўняцца. Каб ягоныя бацькі яму штодня дзяўблі: “Вучыся, дзетка, старайся. Вырасцеш – будзеш настаўнікам. Будзе ў цябе дастойны заробак, два месяцы летняга адпачынку. Ты ж у нас такі таленавіты!” (Сёння замест гэтага кажуць іншае: “Старайся, дружа. А то, калі нікуды не паступіш, прыйдзецца ісці ў настаўнікі.”)

Толькі праз 11 гадоў гэты таленавіты вучань, які закончыць школу з сярэднім балам атэстата ад 8 да 10, паступіць у педагагічную ВНУ, каб яшчэ праз 4 ці 5 гадоў яе скончыць і прыйсці ў школу.

Так што пры мэтанакіраванай карпатлівай працы праз 15 гадоў мы атрымаем гэтага моцнага, таленавітага, захопленага працай педагога. Прыцягненне ў школу такіх людзей мусіць стаць не бягучай акцыяй сёлетняга года, а даўгатэрміновай палітыкай Рэспублікі Беларусь. Пакуль жа галіна адукацыі ў нас пад чуйным кіраўніцтвам вядомай асобы настолькі занядбана рознымі сумнеўнымі рэформамі, што казаць пра існаванне нейкай дзяржаўнай палітыкі ў галіне адукацыі ранавата.

Г.Станкевіч

ЗОРНЫ ВОЗ

Мне – чатыры гадкі.
Кожны дзень штосьці новае дорыць.
Я распытваю ўсіх і пра ўсё
і матаю на вус.
Сёння сена вязём,
трактар іскры шпурляе ў прасторы.
Я упэўнены: іскры, як зоры,
ў нябёсах жывуць.

Прачынаецца ноч,
зор на небе ўсё болей і болей.
Найбуйнейшыяззяюць,
як гумкай націрты пятак.
Маці кажа, што кожная
свеціцца з Божае волі,
і што зорка мая паміж імі
гарыць дзесьці там.

Воз крыху калываецца,
мякка на ім, як на ваце.
Ён праз зорную плынь,
быццам човен вялізны плыве.
Я скажу вам па шчырасці,
хоць мне было страшнавата,
але з бацькам быў згодны я плысці
за свет цэлы век.

Калі вочы прыжмурыш,
то неба становіцца плыткім,
зоры побач зусім,
так што можна пакратаць рукой.
Потым я засмучаўся, што
не нанізаў іх на нітку,
вось бы цуда-маністы былі
для матулі маёй…

Я не ведаў тады,
колькі часу я буду ў дарозе,
колькі сена вазоў
пад рубель мне жыццё накладзе.
Ды да зорак бліжэй,
чым на першым, на бацькавым возе,
у жыцці я не быў
аніколі,
ні з кім
і нідзе.

Г.Станкевіч

НАША ЖЫЦЦЁ

“ПРАЦУЕМ, НІБЫТА Ў КАНЦЛАГЕРЫ…”

Пяць разоў на тыдзень з панядзелка па пятніцу кожны дзень а палове восьмай вялікі камфартабельны Ікарус бярэ курс з Бешанковічаў на Віцебск. На сваім борце ён вязе 40 чалавек бешанкоўцаў, якія з нядаўніх часоў працуюць на абласной абутковай фабрыцы Белвест. А палове дзевятай раніцы распачнецца іхняя працоўная змена, якая закончыцца толькі ў 16.50. І ўвесь гэты час, акрамя 20-ці хвілін прадназначаных для прыняцця ежы ў абедзенны перапынак, бешанкоўцы працуюць на славутай фабрыцы, ствараючы той самы модны абутак, які вядомы далёка за межамі рэспублікі.

Менавіта з-за гэтага напружанага рабочага рытму і строгай працоўнай дысцыпліны некаторыя зласлоўцы ахрысцілі сваё прадпрыемства канцлагерам. Хаця, па вялікім рахунку, аніякіх прыкмет падобнай установы там няма. Бо любая сур’ёзная вытворчасць мае на ўвазе працоўную дысцыпліну. Бо інакш прыйдзецца мяняць назву на нешта калгаснае.

Бешанкоўскім працаўнікам Белвесту варта паспачуваць у іншым. Заробкі бешанкоўцаў на прадпрыемстве мякка кажучы нізкаватыя. Так жанчына, што распавядала мне пра свой “канцлагер”, зарабляе за месяц усяго 2 мільёны 600 тысяч. І тое за саракагадзінны працоўны тыдзень з вельмі напружаным рытмам. Жанчына мяркуе, што з часам ейная прадукцыйнасць працы вырасце, і тады падрасце адпаведна і заробак.

Хаця той факт, што ў пошуках таннай працоўнай сілы Белвест дабраўся да сельскіх рэгіёнаў, сведчыць пра цяжкасці, якія зазнае прадпрыемства. Жыхары абласнога цэнтра за такія грошы працаваць не йдуць. Бо такія грошы тут атрымоўвае прыбіральшчыца.

Кампанія Белвест з'явілася ў далёкім 1988-м як плён супрацоўніцтва віцебскай фабрыкі “Чырвоны Кастрычнік” і нямецкай фірмы “Salamander”. Белвест стаў адным з першых сумесных прадпрыемстваў на тэрыторыі былога Савецкага Саюза. Праз 20 гадоў – у 2002 годзе – Белвест ператварыўся ў беларуска-расійскае прадпрыемства. У 2011-м ягоную прадукцыю пачалі вырабляць у Кітаі.

Белвест рэкламуе, што ён закупляе ўсё неабходнае для вытворчасці толькі ў лепшых вытворцаў з Італіі, Германіі, Аўстрыі, Польшчы, Чэхіі, Славеніі, Турцыі.

Прафесіяналізм і кваліфікацыя работнікаў з’яўляюцца найважнейшымі фактарамі паспяховасці прадпрыемства, лічаць на Белвесце. Каб зрабіць адну пару абутку, неабходна вырабіць не менш як 185 аперацый. А таму нашы землякі мусяць набірацца цярпення і вопыту, пераймаць яго ў лепшых работнікаў кампаніі.

Што тычыцца “канцлагеру”, то беларусы мусяць добра ўсведамляць, што так, як на Белвесце, працуюць ва ўсім цывілізаваным свеце. Зразумела, не за 300 даляраў у месяц…

Г.Станкевіч

ДЭМАГРАФІЯ

МЫ – ВЫМІРАЕМ

Дынаміка змены насельніцтва ў нашым раёне настолькі імклівая, што гэта не можа не трывожыць. Мы стабільна выміраем. Калі сфармуляваць закон, па якому мы жывём, то ён будзе гучаць так: кожныя два гады насельніцтва раёна змяншаецца на адну тысячу чалавек. Калі ў 2005-м нас у раёне было яшчэ больш за 20 000, то праз два гады стала ўжо 19 302, яшчэ праз два 18 265, яшчэ праз два – засталося 17 113. Напрыканцы мінулага году быў разьмяняны і гэты рубеж. Згодна апошняй статыстычнай справаздачы за студзень-люты 2013-га нас засталося 16 724 чалавекі. Можаце сабе ўявіць, што застанецца ад раёна, калі адмоўная дынаміка захавацца. Праз 12 –15 гадоў нас у Бешанковіцкім раёне мусіць застацца менш за 10 000 чалавек. Тысяч 5 у райцэнтры і стольки ж у вёсцы.

Той, хто думае, што вымiраюць толькі вёскі, памыляецца. З 2005-га па 2012-ты год колькасць сельскага насельніцтва сапраўды зменшылася на 2 691 чалавека, з 12 605 да 9 914 чалавек. Але ж і колькасць гарадскога насельніцтва за той жа час зменшылася на 1 005 чалавек, з 7 828 да 6 823 чалавек.

Але гэта статыстыка амаль што не трывожыць нашых правадыроў. Мы паранейшаму крочым сваім беларускім шляхам. За цывілізаваным светам нас, як і абяцалі, не вядуць. Наш шлях – павальнае п’янства, падмацаванае расколам грамадства, якое ніяк не можа аб’яднаць свае сілы, каб скінуць дыктатуру.

Г.Станкевіч

“КРЫВІНКА” У ІНТЭРНЭЦЕ

Наша газета стала размяшчацца на партале http://kamunikat.org/ , дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/kryvinka.html каталагу “Пэрыёдыка” для далейшага выкарыстання яшчэ да з’яўлення газеты на паперы.

АБ’ЯВА

- ***Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.***
- ***Рэдакцыя «Крывінка» змяшчае бясплатныя абвесткі чытачоў выдання. Дзеля размяшчэння абвесткі патэлефануйце ў рэдакцыю.***
- ***Калі парушаны вашы правы спажыўца, працаўніка, то даем эфектыўныя парады па абароне права і пошуку бясплатных юрыстаў. Звяртайцеся на адрас газеты «Крывінка».***
- ***Рэдакцыя запрашае да супрацоўніцтва неабыякавых грамадзян. Вашы навіны, паведамленні – нашая падзяка. Словам, сувенірам.***

НАДЗВЫЧАЙНАЯ СІТУАЦЫЯ

ПАВОДКА НА ЗАХОДНЯЙ ДЗВІНЕ Ў БЕШАНКОВІЧАХ

Рост узроўня вады на Заходняй Дзвіне працягваўся да 22-га красавіка. За апошнія суткі (21-га красавіка) рэчка ўзнялася на некалькі сантыметраў. Па стану на 16.00 21-га красавіка ў райцэнтры было падтоплена 9 жылых дамоў. Адзін дом па вуліцы Берагавая, яшчэ адзін па вуліцы Абазоўскага і 7 дамоў па вуліцы Партызанская.

На апошняй вуліцы некаторыя дамы падтопленыя вельмі моцна. У многіх вада стаіць пад падлогай і на падлозе. Мэблю, каб яна не намокла, жыльцам прыйшлося ставіць на падстаўкі. Тым, у каго вада стаіць толькі ў падвале, яшчэ пашанцавала. Бо пасля яе сыходу вялікага рамонту рабіць не трэба. А вось у хатах, дзе затоплена падлога, прыйдзецца прадпрымаць штосьці сур’ёзнае.

Старажылы распавядаюць, што апошні падобны па моцы павадак быў увесну 1956-га года. Людзей з тагачасных раддома, які стаяў на беразе Дзвіны, нават прыйшлося вывозіць на лодках.

Пасля 22-га красавіка вада пачала пакрысе адступаць. Ранкам 25-га красавіка яна спала амаль на паўметра.

Г.Станкевіч

МАДЭРНІЗАЦЫЯ ФЕРМ

ПРЫЕДЗЕ КОСІНЕЦ, НЕ ПРЫЕДЗЕ КОСІНЕЦ...

23-га красавіка 2013-га года міністр сельскай гаспадаркі і харчавання Леанід Заяц заявіў пра неабходнасць завяршэння рэканструкцыі і мадэрнізацыі малочна-таварных фермаў (МТФ) у тэрмін да 1 кастрычніка 2013-га года. Пытанне разглядалася на паседжанні Прэзідыума Савета Міністраў.

Згодна плану рэканструкцый, у Беларусі абновіцца 1 208 МТФ. Па стану на 23-га красавіка рэканструявана 915 МТФ, але новыя даільныя залы пасля рэканструкцыі атрымалі толькі 526 аб'ектаў. Даручэнне кіраўніка дзяржавы аб абавязковай устаноўцы даільных заляў выканана толькі на 44%.

Галава міністэрства назваў галоўнай прычынай нізкіх тэмпаў работ па рэканструкцыі МТФ недастатковы ўзровень арганізацыі работ па мадэрнізацыі на месцах. За студзень–сакавік 2013-га здадзена толькі 19 фермаў. На 24-х фермах у розных раёнах Віцебскай вобласці работы наогул не выконваюцца.

Бешанковіцкі раён у гэтым спісе не значыцца, ён адзін з лідэраў у вобласці. На будаўнічым аб'екце "Рэканструкцыя МТФ Чарнагосце" поўным ходам вядуцца работы. Тут задзейнічана асноўная раённая бударганізацыя Бешанковіцкая ПМК – 41. На ферме ў Чарнагосці раней было 200 галоў буйной рагатай жывёлы, мадэрнізацыя дазволіць стварыць яшчэ 600 месцаў, каб размясціць тут дойны статак. Што і казаць, аб'ёмы трэба асвоіць вялікія. Тым больш, што падпіраюць тэрміны.

Работы на аб'екце знаходзяцца пад асабістым кантролем старшыні Бешанковіцкага РВК Леаніда Пяньхоўскага. Нярэдка ён наведвае аб'ект асабіста. Так было і ў мінулую суботу, калі старшыня затрымаў рабочых на аб'екце да 15.00, хаця працоўны дзень па суботах звычайна працягваецца толькі да 13.00. Прычына: аб'ект мусіў наведаць Аляксандр Косінец. І рабочыя ПМК – 41 былі змушаны падпарадкавацца загаду, дарма што большыня іх не брала сабойкі, бо планавалі паабедаць дома, а не рабоце.

Але старшыня абласнога камітэта ў Чарнагосце так і не завітаў, мусіць, выбраў іншы маршрут. Тады Пяньхоўскі выдае загад для работнікаў ПМК: з'явіцца на працу і назаўтра, у Вербную нядзелю. Маўляў, раз Косінец не прыехаў у суботу, ён можа прыехаць у нядзелю. Трэба, каб будаўнікі былі на аб'екце, нават калі там не будзе аб'ёма працы.

Рытарычнае пытанне "а навошта ўсё гэта?" завісае ў паветры.

Г.Станкевіч

ПАМЯЦЬ, ЗАРОСЛАЯ ЛЕСАМ

ГАБРЭЙСКІЯ МОГІЛКІ Ў БЕШАНКОВІЧАХ

"На стромкім левым беразе Дзвіны маляўніча раскінулася мястэчка Бешанковічы. Мясцовасць жвавая і гандлёвая дзякуючы таму, што на Дзвіне тут ідзе сплаў. Налічвае яна да 5 000 жыхароў, з якіх 4 000 габрэі." Так нашу мясцовасць апісвае Язафат Жыскар ў сваёй кнізе "Нашы касцёлы", выдадзенай у Варшаве ў 1910-м годзе.

Сапраўды, статыстычныя звесткі губерняў Расейскай імперыі, якія захаваліся, паказваюць, што пераважная колькасць насельнікаў Бешанковічаў былі габрэі.

Адкуль яны ўзяліся на Беларусі, можна даведацца з гістарычных звестак. У большасці крыніцаў падаецца, што для нашых продкаў у Вялікім Княстве Літоўскім асабліва трагічнай была Трынаццацігадовая вайна з Расеяй (1654—1667), у якой ацалела толькі 45% мяшчанаў. Узнікла вакуум там пачало запаўняць габрэйскае насельніцтва. Згодна ўказу імператрыцы Кацярыны Другой ад 1791-га года, ім забаранялася жыць за мяжой аседласці. Гэтая мяжа ахоплівала адмыслова агавораныя населеныя пункты гарадскога тыпу (мястэчкі, у сельскай мясцовасці пражыванне таксама не дазвалялася). У XVIII ст. колькасць габрэяў у местах і мястэчках прыкметна ўзрасла. Пераважна габрэйскімі мястэчкі зрабіліся толькі ў XIX ст. у выніку захадаў уладаў Расейскай імперыі, скіраваных на гвалтоўнае высяленне габрэяў з сельскай мясцовасці ў месція паселішчы.

У пачатку дваццатага стагоддзя аж да 1941-га году беларускія мястэчкі былі габрэйскімі. Тут яны нараджаліся, жылі і паміралі. Тут, на беларускай зямлі, яны знаходзілі і свой апошні прытулак на габрэйскіх могілках.

Габрэйскія могілкі (ійр. «Бейт альмін», або ійр. «Бейт кварот») - могілкі, на якіх пахаваны габрэі ў адпаведнасці з габрэйскай традыцыяй. Зямля на могілках лічыцца святой. Стварэнне могілак з'яўляецца адным з першых прыярытэтаў для новай габрэйскай абшчыны.

Асноўнае адрозненне паміж хрысціянскімі і габрэйскімі могілкамі зыходзіць з традыцыйнага яўрэйскага прынцыпу «непарушных магіл»: моцы памерлых павінны назаўсёды застацца ў тым месцы, дзе былі аддадзены зямлі. Хрысціянскае разуменне дазваляе парушаць існуючыя пахаванні пасля пэўнага часу для выканання новых пахаванняў. Хрысціянскія могілкі, якія не выкарыстоўваецца на працягу доўгага часу, могуць быць ліквідаванымі. Згодна з прынцыпам юдаізму кожнае надмагілле і цэлыя могілкі недатыкальныя да таго часу, пакуль вядома пра іх месцазнаходжанне. Да выключэнняў адносяцца выпадкі, калі выконваецца эксгумацыя для пераносу парэшткаў на Святую Зямлю або ў сямейную магілу, для пераносу з негабрэйскай могілак ці калі могілкам пагражаюць прафанацыя або падмыў вадой.

Найбуйнейшыя яўрэйскія могілкі ў Еўропе можна знайсці ў Будапешце, Лодзі, Празе, Варшаве і Берліне. Падчас Другой сусветнай вайны, габрэйскія могілкі па ўсёй Еўропе былі разбураны і апаганены.

Але ж пасля вайны мінула амаль 70 мірных гадоў. І Еўропа свае габрэйскія могілкі даўно прывяла ў належны выгляд. А што творыцца на Бешанковіцкіх габрэйскіх могілках? Яны, данельга занядбаныя, зарослыя лесам і хмызняком, з паваленымі, перакуленымі надмагіллямі паказваюць усё наша дзікунства. Дзікунства гэтай улады. Дзікунства ўсіх грамадзян краіны. Дзікунства самой краіны ў планетарным маштабе.

За савецкімі часамі за некалькі дзесяткаў крокаў ад тых габрэйскіх могілак узвялі сцэну для святочных канцэртаў. Мусіць, калі яе ўзводзілі, могілкі яшчэ добра праглядваліся са сцэны. Цяпер іх закрывае паўвекавы лес.

Некалькі соцен надмагілляў і сосны ў хмызах.

Памяць, якая парасла не травой, а лесам.

Г.Станкевіч

НАША СПАДЧЫНА

З ГІСТОРЫІ АДНАГО БУНТУ

У маёнтку Соржыца Сенненскага павета Магілёўскай губерні 20-га кастрычніка 1862-га года сяляне "рашуча адмовіліся выбіраць са свайго асяроддзя ўпаўнаважаных для праверкі ўстаўных граматаў і аб'явілі, што ані граматаў, ані аброку, ані выкупу не жадаюць, а пойдуць прама да цара." А таму сенненскі земскі спраўнік Шостак, каб не дапусціць пераходу хваляванняў на іншыя маёнткі, накіраваў дэпешу начальніку віцебскага гарнізона, у якога прасіў тэрміновай дапамогі.

Хутка ў вёску прыбылі дзве роты салдатаў. Наладзілі папярэдняе расследаванне. Выявіліся некаторыя дэталі сялянскага бунту. Аказалася, што сяляне сілай адбіралі ў старастаў штэмпелі, каб тыя не прыклалі іх да грамат. Піліпа Мацвеева, соржыцкага селяніна, сход накіраваў у Пецярбург з даручэннем дабіцца аўдыенцыі ў цара. Станавога прыстава ўзбуджаная грамада аднойчы ледзь выпусціла. А адзін сялянін, які згадзіўся падпісаць устаўную грамату, быў моцна пабіты сваімі аднавяскоўцамі.

Супраць сялян прынялі больш рашучыя меры. Двух арганізатараў выступлення арыштавалі, іншых строга папярэдзілі. На загад прыстава і іншых прадстаўнікоў мясцовай улады ўсіх жыхароў Чарнагасцянскай воласці сабралі на сход. Спачатку іх пераконвалі, потым папярэджвалі, урэшце пагражалі ўжыць зброю, каб тыя падпісалі ўстаўныя граматы і падпарадкаваліся ўладам.

Сяляне аднак не раскаяліся і не выдалі ініцыятараў выступлення. Тады было арыштавана яшчэ восем чалавек, і столькі ж чалавек пакаралі біццём палкамі. Таксама арыштавалі дыякана соржыцкай царквы Баўтовіча, якога абвінавацілі ў падбухторванні сялян да бунту і зборы грошай на паездку ў Пецярбург для Піліпа Мацвеева.

Галоўнаму ж агітатару і кіраўніку хваляванняў адстаўному ўнтэр-афіцэру Герасіму Іванову ўдалося ўцячы.

Для канчатковага ўсталявання парадку ў маёнтку Соржыца была пакінкта рота салдат. 26-га студзеня 1863-га года магілёўскі губернатар Беклямішаў пісаў міністру ўнутраных спраў: "Энергічныя меры, прынятыя намі, пачалі выяўляцца. Сяляне сталі ўсведамляць свае памылкі і раскайваюцца. Парадак устаноўлены поўнасцю…Устаўныя граматы падпісваюцца."

Соржыцкія сяляне не ведалі, што яны не адзіная сіла, якая супраціўляецца царызму. Яны нездагадваліся, што на Беларусі ўжо бушуе вялікае паўстанне, якое мы пасля назавём імем Кастуся Каліноўскага. Першыя паўстанцкія атрады былі створаны на тэрыторыі заходніх паветаў Беларусі яшчэ ў канцы студзеня, а на астатняй тэрыторыі - у сакавіку - красавіку 1863 года.

У. Ліпскі

Паводле кнігі А. Крачкоўскага "Край наш наддзвінскі"

НАВІНЫ КУЛЬТУРЫ

НА СВЯТОЙ ЗЯМЛІ САФІІ

У нядзелю 21-га красавіка ў Полацкім раённым доме культуры прайшло чарговае абласное свята-конкурс выканання роднай песні "На святой зямлі Сафіі."

З Бешанковічаў удзел у конкурсе прынялі аўтарка песні Наталля Бондар і выканаўца Даша Васюковіч. У яе выкананні прагучала песня Наталлі Бондар "Малітва", з якой Даша на конкурсе з 22-х удзельнікаў пакарыць п'едэстал гонару ўсё ж не змагла. (Гран-пры заваявала выканаўца песен з Шумілінскага раёна Марыя Жукава.) А вось Наталлю Бондар прызналі пераможцай у намінацыі "за лепшы аўтарскі твор".

Па ўмовах правядзення выканаўцы мусілі спяваць дзве песні. Адну самадзейнага аўтара, а другую – любую беларускую песню. І вось тут выявілася, што выканаўцам нашых беларускіх песен яўна бракуе. А таму аж шэсць разоў(!) гучала адна і тая ж "Белая ластаўка". Па некалькі разоў гучала "Рэчанька" і "Васільковае неба". Наталліна "Малітва" выгадна вылучалася на іхнім фоне свежасцю і глыбінёй.

Перамога Наталлі Бондар хоць ібыла, зяе словаў, нечаканай, але выпадковай яе назваць нельга. Летась і залетась яна таксама станавілася пераможцай гэтага свята-конкурсу, толькі ў другой намінацыі – "за творчы падыход да беларускай народнай песні". Гэта руплівіца на ніве беларушчыны ніколі не сядзіць склаўшы рукі, заўсёды поўная творчых задумак. Варта толькі ўспомніць "Святочныя вечары ў маёнтку Агінскіх", шматлікія восеньскія фэсты, якія яна рэгулярна праводзіць у Бешанковічах.

Вось і ў пятніцу 26-га красавіка ў Бешанковіцкай музычнай школе адбудзецца чарговы конкурс на лепшае выкананне твораў беларускіх аўтараў. У ім прымуць удзел дзеці-піяністы з Бешанковіцкай музычнай школы і яе філіяла –Ульскай музычных школаў.

Г.Станкевіч

НАВІНЫ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ

СТАН АЗІМІНЫ

Сёлета сход снегавога покрыва адбыўся пазней звычайнага. Пасля гэтага вачам адкрыўся даволі сумны стан большыні азімых палеткаў. Усё яны ў той ці іншай ступені сёлета пашкоджаны снегавой цвіллю. Гэтая небяспечная хвароба азіміны ў апошнія гады сябе не надта праяўляла. Мабыць тое і паслужыла калгасным аграномам дрэнную службу і прытупіла іхнюю пільнасць.

Рэч у тым, што снегавая цвіль асабліва шкодзіць пасевам, якія пасеяныя занадта рана, упачатку так званых "аптымальных тэрмінаў". Такія пасевы развіваюць пышную надземную масу, якая мае павышаную патрэбу ў кіслародзе для дыхання. А пад магутным снегавым покрывам пры працяглай зіме таго кіслароду ім яўна бракуе. А таму расліны слабнуць і пашкоджваюцца ўзбуджальнікам хваробы.

У калгасах жа за апошнім часам прызвычаіліся пачынаць сяўбу нават раней аптымальных тэрмінаў, дзесьці напрыканцы жніўня. Між тым навуковыя рэкамендацыі раяць распачынаць сяўбу ў нашай зоне з першага верасня і працягваць да сярэдзіны месяца. Але з практыкі вядома, што сеяць можна ўвесь месяц верасень. З-за цёплага восеньскага надвор'я і позняга пачатку зімы (дзесьці напрыканцы лістапада) такія пасевы паспяваюць выдатна развіцца і, галоўнае, не перарасці.

Наступнай прычынай развіцця хваробы з'яўляецца завышэнне нормы высеяната насення на адзінцы плошчы. Наступства тое ж: расліны выніцьваюцца, слабеюць у канкурэнцыі з суседзямі і становяцца лёгкай ахвярай для хваробы.

"Дапамагае" развіццю хваробы і нізкая агаратэхніка, адсутнасць фосфарных угнаенняў, а таксама элементарная безгаспадарчасць. То бок, калі па пасеянаму полю накатваюцца дарогі. Снегавая цвіль паражае "чамусьці" менавіта такія ўчасткі.

Сёлета з-за гэтай "бяскрыўднай" хваробы азіміна можа не дадаць да запланаванага ўраджая да 30 – 40%.

Г.Станкевіч

НАША БУДУЧЫНЯ

КРАІНА ГУБЛЯЕ СВОЙ СУВЭРЭНІТЭТ

Лідэры апазыцыйных партыяў і руху настойваюць на нэўтральным статусе Беларусі, які запісаны ў Канстытуцыі.

На сустрэчы ў Менску з Аляксандрам Лукашэнкам міністар абароны Расеі Сяргей Шайгу паведаміў пра намер Расеі разьмясьціць у Беларусі сваю авіяцыйную базу. Сёлета плянуецца разьмясьціць першае дзяжурнае зьвяно баявых зьнішчальнікаў. Да таго ж, паводле дамоўленасьці Лукашэнкі і Пуціна ўжо ў 2014 годзе Расея паставіць у Беларусь чатыры дывізіёны «С-300» для абароны паветранай прасторы, перадае радыё "Свабода".

Старшыня Руху «За Свабоду» Аляксандар Мілінкевіч лічыць гэтыя дамоўленасьці вялікай небясьпекай для Беларусі. На ягодумку, гэта не ўмацаваньне абароназдольнасьці, а пагроза. Бо Беларусь павінна захоўваць статус нэўтральнай дзяржавы, як гэта запісана ў Канстытуцыі:

«І нам ваенныя блёкі, асабліва сёньня, абсалютна непатрэбныя. Але гэта расплата за тое, што мы маем падарункі ў выглядзе танных нафты і газа, расейскія рынкі даступныя. Не бывае бясплатных падарункаў у такіх адносінах. Таму я лічу, што гэта вельмі кепска. Асабліва мяне зьдзіўляюць словы Шайгу пра тое, што гэта праявы братэрскіх пачуцьцяў, і яны зьбіраюцца бараніць. Таму гэта проста рэалізацыя маскоўскага пляну па ўмацаваньні ваеннай магутнасьці. На жаль, краіна губляе свой сувэрэнітэт. І эканамічны, калі прадае адной краіне сваю эканоміку. А палітычны вось такімі крокамі. На жаль, пагроза вялікая».

Партыя Беларускага Народнага Фронту выступіла са зваротам, асноўнай тэзай якога тое, што расейскія зьнішчальнікі на нашай зямлі — пагроза для кожнага беларуса. Працягвае старшыня партыі БНФ Аляксей Янукевіч:

«Разьмяшчэньне на тэрыторыі Беларусі расейскіх вайсковых базаў ня толькі супярэчыць нацыянальным інтарэсам і Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, як нэўтральнай дзяржавы, але і ставіць пад пагрозу бясьпеку кожнага беларуса.

Расея перайшла да адкрытых, непрыхаваных дзеяньняў, скіраваных наператварэньне Беларусі ў буферную зону па абароне сваіх інтарэсаў. Як шмат разоў бывала за апошнія 200 гадоў, Крэмль хоча за кошт жыцьцяў беларусаў гарантаваць свой спакой і бясьпеку.

Мы не пакінем гэтую справу і будзем усімі даступнымі негвалтоўнымі сродкамі пратэставаць супраць разьмяшчэньня расейскіх зьнішчальнікаў на беларускай зямлі і супраць іх знаходжаньня ў беларускім небе».

НАША "СЯБРОЎКА"

РАСІЯ БУДЗЕ ШАНТАЖАВАЦЬ БЕЛАРУСЬ ПАСТАЎКАМІ НАФТЫ

Урад Расіі падрыхтаваў ліст беларускаму боку пра нежаданне ўзгадняць павелічэнне паставак нафты на беларускія НПЗ у трэцім і чацвёртым кварталах 2013 года. Прычына гэтага — у невыкананні Мінскам умоў па вяртанні ўзгодненага аб'ёму нафтапрадуктаў, выробленых з расійскай нафты, а таксама ў зацягванні рэалізацыі сумесных інтэграцыйных праектаў.

У прыватнасці, "нафтавы ўльтыматум" Расіі датычыць зацягвання стварэння сумеснага прадпрыемства паміж расійскім КамАЗам і беларускім МАЗам, продажу "Гродна Азота", Мінскага завода колавых цягачоў і гэтак далей, паведамляюць "Вести" са спасылкай на крыніцу ў расійскім урадзе.

"Лукашэнка ўвесь час набівае цану, але на свае заявы аб тым, што ён нічога не аддасць і не прадасць, ён выкліча рэакцыю ў адказ з боку Расіі", — заявіў у сваю чаргу гендырэктар Фонду нацыянальнай энергетычнай бяспекі Расіі Канстанцін Сіманаў, адзначыўшы, што рана ці позна пытанне з прыватызацыяй беларускіх актываў Расія вырашыць.

Як паведамляў "Тэлеграф", прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка 19 красавіка ў сваім штогадовым пасланні да народа, кажучы аб праблемах прыватызацыі, заявіў, што таргі па продажы кантрольных пакетаў акцый буйных беларускіх прадпрыемстваў павінны праходзіць адкрыта, а не "ў кулуарах".

Кіраўнік дзяржавы адзначыў, што ён заўсёды высвятляе ў патэнцыйных пакупнікоў, што яны могуць прапанаваць беларускай эканоміцы, што атрымае беларускі народ ад аб'яднання МАЗа з КАМАЗам, бо часам аказваецца, што некаторыя "замежныя інвестары хочуць разваліць МАЗ, каб не было канкурэнцыі".

telegraf.by

СВАБОДУ ПАЛІТВЯЗНЯМ!

ПАЛІТВЯЗНІ І "КРЫМІНАЛЬНІКІ"

Для Лукашэнкі пытанне палітвязняў важна таму, што яно пра яго прэстыж, і таму, што яно пра Беларусь, якой ён кіруе. Для Еўрасаюза яно важна таму, што яно пра яго, Еўрасаюза, прэстыж, што для яго значна важней, чым Беларусь.

Падчас нядаўняга візіту ў Хойніцкі раён Аляксандр Лукашэнка ў чарговы раз паўтарыў сваю любімую мантру пра палітвязняў: маўляў, хто такія, ведаць ня ведаю, ў нас і артыкулаў палітычных няма, ўсе сядзяць за крымінальныя злачынствы. Насамрэч гэтая дэмагогія мае ўжо сталы век, менавіта тое самае казалі савецкія і іншыя камуністычныя правадыры аб зняволеных сацыялістычных гулагаў.

Але Лукашэнку, відаць, вынаходніцтва вельмі падабаецца, на нядаўняй прэс-канферэнцыі ён разыграў той жа спектакль, адказваючы на пытанне журналісткі з «Нашай нівы». Зразумела, то чыстая гульня на публіку, наўрад ці сам прэзідэнт ці, напрыклад, міністр Макей валяюць такім чынам дурня з заходнімі партнёрамі. Тым ня менш у інфармацыйнай плашчыні свае законы і байку пра «крымінальнікаў», мяркую, мы пачуем яшчэ не раз. Між тым ёсць адказ, які гэтую дэмагогію прыбівае.

Якія такія палітвязні? А дакладна такія ж, якія былі ў 2008 годзе. Зараз палітычных артыкулаў няма? Дык і тады не было. Здзьвіжкоў, Дашкевіч, Клімаў, Парсюкевіч, нарэшце, Казулін былі банальнымі крымінальнікамі? Дык чаго ж іх тады вызвалялі да тэрміну? І хіба ўсе яны пісалі прашэнні аб памілаванні? А ці можна паглядзець на прашэнне, напрыклад, Казуліна? Калі тады можна было вызваліць названых «крымінальнікаў», чаму немагчыма зараз? Можа прычыны таго ў беларускай улады і ёсць, але яны абсалютна не звязаныя са статусам зняволеных, вызвалення якіх дамагаецца Захад — гэты статус зараз дакладна такі ж, якім быў тады, да жніўня 2008 году.

Хоць не выключана, што гэтыя пэрлы красамоўя — насамрэч падрыхтоўка свайго электарату якраз да хуткага вызвалення палітвязняў. Гэта, як бы там ні было, саступка і ёсць жаданне яе як мага лепш завуаляваць, падаць адпаведнае патрабаванне, як дзіўны капрыз заходніх палітыкаў, а крок афіцыйнага Мінску насустрач — як праяву незямной дабрыні кіраўніка дзяржавы.

Але застаецца праблема рэабілітацыі. Вызваленне можна патлумачыць вярхоўнай дабрынёй і гуманнасцю, рэабілітацыя — гэта прызнанне невінаватасці зняволеных ад пачатку, прызнанне ў самым спрыяльным для ўладаў выпадку судовай памылкі. Тут захаваць твар значна больш складана, калі наогул магчыма.

Але і другі бок знаходзіцца дакладна ў такой жа сітуацыі. Тут ёсць, зразумела, і маральная логіка — рэабілітацыя цяперашніх палітвязняў дае пэўную гарантыю, што іх месца ў хуткім часе не зоймуць новыя. Але непараўнальна большае значэнне мае тое, што Еўрасаюз паставіў на гэта свой прэстыж.

Еўрасаюз не заяўляў, напрыклад, што не будзе мець ніякіх спраў з Масквой ці Пекінам, пакуль тыя не вызваляць, скажам, Міхаіла Хадаркоўскага ці Лю Сяобо — лаўрэата Нобелеўскай прэміі міру за 2010 год. Таму Еўропа без асаблівых пакутаў сумлення і палітычных стратаў і можа падтрымліваць з РФ і КНР шчыльныя рабочыя адносіны, адно заклікаючы пры выпадку да вызвалення гэтых асобаў. Маглі і да беларускіх палітвязняў паставіцца гэтак жа. Доўгая размова, чаму паставіўся інакш, але зараз гэта насамрэч другасна. А першасна — той факт, што паставіліся так, як паставіліся.

Варта сказаць, што беларускія палітыкі — прычым як з боку ўлады, так і з боку апазіцыі — часам не ўсведамляюць практычна, што Еўрасаюз, ЗША, Расія вядуць глабальную палітыку. Вось у заяве Някляева-Мілінкевіча-Янукевіча ўтрымліваецца заклік да Еўропы скасаваць у аднабаковым парадку візы для беларусаў. Выдатная ідэя, але яе ініцыятарам, відаць, не прыходзіць у галаву, што зрабіўшы гэта, Еўрасаюзу будзе надзвычай цяжка тлумачыць, не толькі, скажам, Азербайджану і Расіі, але найперш Алжыру і Марока, чаму такі шчодры жэст ня робіцца ў адносінах да іх, і чым яны горшыя за Беларусь.

Сітуацыя з беларускімі палітвязнямі для Еўрасаюзу у нечым падобная. Паўтаруся, няважна ўжо насамрэч, чаму Брусель палічыў патрэбным жорстка звязаць нармалізацыю адносін з Мінскам з лёсам палітвязняў. Але за паводзінамі ЕС глядзяць шмат уважлівых вачэй на ўсіх кантынентах. І калі раптам высветліцца, што слова Еўрасаюзу нядорага каштуе ў адносінах з краінай, праіснаванне якой на тых кантынентах можа і не падазраюць, то для Еўрасаюзу гэта можа мець непрыемныя наступствы ў самых нечаканых месцах планеты. І наяўнасць гэтага мэханізму ўраўноўвае стаўкі: для Лукашэнкі пытанне важнае і таму, што яно пра яго прэстыж, і таму, што яно пра Беларусь, якой ён кіруе.

Для Еўрасаюзу яно важна таму, што яно пра яго, Еўрасаюза, прэстыж, што для яго значна важней, чым Беларусь.

Юры Дракахруст
Радыё "Свабода"

ЭКАНАМІЧНАЕ РАЗВІЦЦЁ

РАСЕЯ ПАСТАВІЛА ДЫЯГНАЗ БЕЛАРУСКАЙ ЭКАНОМІЦЫ

У першым квартале рост ВУП склаў 3,5% у параўнанні з аналагічным перыядам мінулага года. Па выніках года беларускі ўрад мае намер выйсці на куды больш высокія тэмпы (славутыя 8,5%) росту. У той жа час Расія лічыць, што магчымасці эканамічнай мадэлі Беларусі абмежаваныя, і прагназуе на перыяд да 2030 года адносна невысокія тэмпы яе росту.

Расейскі погляд на беларускае будучыню

Па дадзеных за першы квартал, аб'ём беларускага ВУП у студзені-сакавіку склаў 123,3 трлн. рублёў, і павялічыўся ў параўнанні з першым кварталам 2012 года ў супастаўных цэнах на 3,5%.

Першы квартал і ў мінулым годзе даваў таксама абнадзейлівыя паказчыкі (рост ВУП у студзені-сакавіку 2012-га склаў 3%), аднак па выніках года, нагадаем, эканамічны рост знізіўся да 1,5%.

Як будзе ў гэтым годзе? Прагнозы існуюць розныя. Аднак у расійскім урадзе не чакаюць высокіх паказчыкаў эканамічнага росту ў Беларусі.

«Ва ўмовах адсутнасці ўздзеяння знешніх і ўнутраных шокаў магчымасці росту беларускай эканомікі да 2030 года ацэньваюцца каля 4 адсоткаў», - гаворыцца доўгатэрміновым прагнозе, які падрыхтавала Мінэканамразвіцця Расіі.

экспертаў па развіцці эканомікі ў Казахстане практычна супадаюць з афіцыйнымі, а вось па Беларусі, карціна, як бачым, зусім іншая.

Прагнозныя паказчыкі па росту ВУП, запланаваныя беларускім урадам, істотна адрозніваюцца ад тых ацэнак, якія прыводзяць эксперты міжнародных арганізацый.

«Прагнозы не супадаюць, так як мы неадэкватна ацэньваем свае магчымасці. Беларускі бок зыходзіць з таго, што прадукцыя, якую мы вырабім, знойдзе збыт. У той жа час эксперты міжнародных арганізацый будуюць прагнозы, зыходзячы з попыту на прадукцыю. Павелічэння попыту на традыцыйныя тавары, якія мы вырабляем, сёння няма. Таму заканамерна, што складскія запасы ў Беларусі растуць », - тлумачыць нестыкоўку афіцыйных прагнозаў Беларусі з ацэнкамі міжнародных арганізацый намеснік старшыні Беларускай навукова-

	Беларусь	Казахстан
Официальный прогноз	8.5%	6.0%
Прогноз Минэкономразвития РФ	3.7%	4%-5%
Прогноз МВФ	3.4%	5.7%
Прогноз Всемирного банка	4.0%	5.5%

А вось у Казахстане, які таксама ўваходзіць у АЭП, сярэднегадавыя тэмпы эканамічнага росту, паводле ацэнак Мінэканамразвіцця, могуць быць вышэй. На думку спецыялістаў расійскага міністэрства, у выпадку развіцця несыравой прамысловасці сярэднегадавыя тэмпы росту эканомікі Казахстана будуць складаць каля 5,5%.

Паказальна, што прагнозы

прамысловай асацыяцыі Георгій Грыц.

Як бачым на табліцы вышэй, і Сусветны банк, і Міжнародны валютны фонд, і цяпер Мінэканамразвіцця Расіі прагназуюць патэнцыйна магчымы рост беларускай эканомікі на ўзроўні не вышэй за 4%.

(скарочана)

Дзмітрый ЗАЯЦ
naviny.by

ЧАРНОБЫЛЬСКІ ШЛЯХ - 2013

ШЛЯХУ НЕ ХАПАЕ НЕ ТОЛЬКІ ЎДЗЕЛЬНІКАЎ...

Магчыма, мелі рацыю беларускія "зялёныя", калі крытыкавалі падрыхтоўку да "Чарнобыльскага шляху" і казалі, што ён ператварыўся ў дрэнны працяг Дня Волі. Кажуць, горш было толькі на мінулагоднія "Дзяды".

Цяпер яшчэ не зразумела, што адыграла сваю ролю ў тым, што традыцыйна масавая акцыя апазіцыі, да таго ж прызваная яднаць увесь народ, прайшла з такой малой колькасцю ўдзельнікаў. Але, што адбылося, тое адбылося.

Спачатку ўсё было добра. Незвычайнымібылідвамоманты. Першы: арганізатары вырашылі нікога не чакаць. Запланавалі пачатак шэсця ў 19 гадзін — без дзесяці хвілін 19 пачалі выбудоўваць калону і роўненька ў сем вечара стартанулі з месца. І літаральна праз хвілін дзесяць стала зразумела: нягледзячы на добрае надвор'е, на цудоўны вечар і на нагоду сабрацца разам і на тое, што нікому заўтра не трэба на працу, народу прыйшло столькі ж, калі не менш, чым на Дзень Волі.

Далей усё пайшло, як звычайна. Людзі без якіх-небудзь эксцэсаў павярнулі з праспекту Незалежнасці на вуліцу Сурганава, па тратуары, з пераходамі скрыжаванняў на зялёнае святло прайшлі да плошчы Бангалор. Чуліся лозунгі "Свабоду палітвязням!", "Атам мірным не бывае!", "Не АЭС на Беларусі!", І вядома ж, "Жыве Беларусь!".

Пляцоўка на Бангалоры паказала, што "мяккая дэмакратыя" скончаная. Яна апынулася абгароджана турнікетамі і металашукальнікамі. Праз дагляд прапускалі ўсіх. Частка народа не пагадзілася на такую працэдуру і сышла — у першых шэрагах гэта зрабілі анархісты. Супрацоўнікі міліцыі спрабавалі забараніць праносіць на пляцоўку мегафоны. Але арганізатары гэты дазвол усё ж выбілі. Хоць гэта і дзіўна: бо ім жа дазволілі прывезці нармальную гукаўзмацняльную апаратуру. Чамусьці гэтага зроблена не было.

У выніку на пляцоўцы перад сцэнай аказалася сотні паўтары чалавек. Ад асноўнай групы, як і ў Дзень Волі, адкалолася купка моладзі з гітарамі, якія спявалі беларускія песні асобна ад мітынгоўцаў. Але калі ў Дзень Волі гэта выглядала прыстойна і дарэчы (як-ніяк Дзень Волі ўсё ж такі свята), то ў дзень жалобы, дзень, у які адбылася аварыя на ЧАЭС, песні і скокі глядзеліся ніякавата. Адразу ўзгадваўся суд за нейкі "Шлях" 1990-х гадоў і сведка-міліцыянт, які ўвесь час сцвярджаў, што прысутныя на акцыі "святкавалі гадавіну аварыі на ЧАЭС"...

Падобна на тое, што ў гэты дзень "затармазіла" нават міліцыя, пачаўшы пасля акцыі спачатку затрымліваць, а пасля адпускаць журналістаў. Патрапілі пад раздачу карэспандэнты "Нашай Нівы" і "Радыё Рацыя".

Чаму ж на "Шлях" прыйшло так мала людзей? Былы кандыдат у прэзідэнты ад БНФ Рыгор Кастусёў патлумачыў гэта тым, што людзі ў пятнічны вечар паз'язджалі на дачу адкрываць "пасяўную". Яшчэ адзін кандыдат у прэзідэнты, гэтым разам ад БХД, Віталь Рымашэўскі наогул абвясціў акцыю паспяховай, і зваліў усё на "рэжым": маўляў, удзельнікі не пайшлі на месца збору, і не засталіся на мітынг, таму што "міліцыя чыніла перашкоды".

Справа, напэўна, не ў пасяўной, і не ў міліцыі. Па-першае, у чымсьці ёсць справядлівасць "зялёных" і ліквідатараў, якія заявілі, што "Шлях" ператварыўся ў палітычнае шоў, і страціў, уласна кажучы, саму ідэю акцыі. Ну а па-другое ...

Па-другое, персанальна аўтар гэтых радкоў, які хадзіў на прэс-канферэнцыі і круглыя сталы, прысвечаныя падрыхтоўцы да "Шляху", нават на гэтых канферэнцыях і круглых сталах не бачыў аніводнай (!!!) улёткі ці налепкі з заклікам прыйсці на акцыю. Тым больш іх не было відаць на слупах і ў пад'ездах Мінска.

"Шляху" не хапае не толькі ўдзельнікаў. "Шляху" не хапае той самай прымітыўнай рэкламы на слупах. Усе размовы пра тое, што на такую рэкламу "няма грошай", альбо што "арганізатараў папярэдзяць, бо нельга да афіцыйнага дазволу", — гэта толькі "адмазкі". У 1990-х грошай было яшчэ менш, а адсутнасць афіцыйнага дазволу нікому не перашкаджала...

(скарочана)

Сяргей Пульша
"Новы час"

ТАКОЕ ЖЫЦЦЁ

ШТРАФЫ — НАРОДУ...

Вясна надышла, але праблемы не скончыліся. Мы ўсё яшчэ адварочваемся назад, зазіраючы ў зіму: а раптам пахаладнее? Азіраецца на зіму нават той, хто не мае да нашых «Хаўераў» аніякага дачынення.

Інфляцыя ў Беларусі па выніках І квартала ў 10,8 разы перавысіла сярэднееўрапейскі ўзровень, сведчыць агляд Расстата, падрыхтаваны на аснове публікацый агульнаеўрапейскага статыстычнага агенцтва Еўрастат і нацыянальных статыстычных дадзеных.

«Сярод разгляданых краін з пачатку бягучага года цэны больш за ўсё ўзраслі ў Беларусі (на 5,4%), Турцыі (на 2,9%), Нідэрландах (на 2,3%), Эстоніі (на 2,2%)», — гаворыцца ў паведамленні. У Расіі і Казахстане інфляцыя склала 1,9%, ва Украіне — 0,1%. У сярэднім па краінах ЕС рост коштаў з пачатку года склаў 0,5%.

Ну, пра 5,4% інфляцыі мы і без Расстату ведалі. А чаму так адбываецца? Хто вінаваты? Здавалася б, Мінэканомікі, бо цэны раслі ў асноўным на прадукцыю, кошт якой рэгулюецца дзяржавай. Але вось само Мінэканомікі так не лічыць.

Амаль 80% беларускіх прадпрымальнікаў не выконваюць цэнавае і антыманапольнае заканадаўства — пракладвае Міністэрства эканомікі праблему з хворай галавы на здаровую. Паводле паведамлення, у першым квартале 2013 года органамі цэнаўтварэння Беларусі праведзена 189 праверак суб'ектаў прадпрымальніцкай дзейнасці, у тым ліку 87 пазапланавых праверак. Парушэнні цэнавага і антыманапольнага заканадаўства былі выяўлены ў 150 правераных аб'ектаў. Па выніках 718 праверак у 2012 (у тым ліку 112 пазапланавых) парушэнні былі выяўлены ў 512 суб'ектаў.

Да суб'ектаў прадпрымальніцкай дзейнасці, якія допусцілі парушэнні заканадаўства, Дэпартаментам цэнавай палітыкі Мінэканомікі і гаспадарчымі судамі абласцей ужываліся штрафныя санкцыі. У 2012 годзе вынесена 811 пастаноў аб адміністрацыйным правапарушэнні ў выглядзе штрафу на 12,9 мільярда рублёў, у першым квартале 2013 года — 236 пастаноў на суму 356,1 мільёна рублёў. У даход бюджэту ў 2012 годзе і ў першым квартале 2013 года ўнесена 12,3 мільярда рублёў.

Ну што ж, бюджэт, хаця б штрафамі, але напаўняць трэба. Вось яшчэ адна структура далучылася да дзейнасці па напаўненні бюджэту. УП «Белтэхагляд» ініцыюе павелічэнне штрафаў за несвоечасовае праходжанне дзяржаўнага тэхагляду да 4 базавых велічынь (400 тысяч рублёў), а для легкавых аўтамабіляў, якія выкарыстоўваюцца для камерцыйных перавозак пасажыраў, — да 20 велічынь (2 мільёны). Згодна з дзейным заканадаўствам, дадзенае правапарушэнне караецца папярэджаннем або штрафам да 2 базавых велічынь. У цяперашні час прапановы УП «Белтэхагляд» разглядаюцца ў Міністэрстве транспарту і камунікацый.

Як паведамляе прэс-служба УП «Белтэхагляд», у канцы сакавіка падчас правядзення агульнарэспубліканскай дэкады «Дзяржтэхагляд» было праверана каля 24,7 тысячы аўтамабіляў, у трацінaз якіх былі выяўлены парушэнні тэрмінаў праходжання тэхагляду. Гэта ж якое неаранае поле для «стрыжкі купонаў» з простых грамадзян!

Лепш бы ўсе гэтыя Мінэканомікі і тэхагляды разбіраліся з іншымі рэчамі. Напрыклад, з нашай горача любімай і вельмі шаноўнай прамысловасцю, якая ўкладвае грошы проста ў паветра.

Напрыклад, на тыдні прадстаўнік Мінпрама РБ Вадзім Казлоў выпрошваў ва ўладаў Новасібірскай вобласці дапамогу для зборачнай вытворчасці «Магілёўліфтмаша». Справа ў тым, што «Магілёўліфтмаш» стварыў у Новасібірску сваё прадпрыемства, якое там аказалася нікому не патрэбнае. «Зборачная вытворчасць «Магілёўліфтмаша» была створана, але ў цяпер не працуе з адсутнасці падтрымкі з боку адміністрацыі Новасібірскай вобласці. Гатовыя ліфты закупляюцца, аднак зборачная вытворчасць не працуе», — заявіў Казлоў.

Па словах Казлова, для стварэння зборачнай вытворчасці было выкуплена 3,3 тысячы квадратных метраў вытворчых плошчаў і 1,5 гектара зямлі на тэрыторыі былога завода «Сібсельмаш». Але, як высветлілася, Новасібірску гэтыя ліфты, як ужо казалася, не патрэбныя.

Сяргей Салаўёў
"Новы час"

НАВУКОВАЕ ДАСЛЕДАВАННЕ

МІФ ПРА "СЛАВЯНСКАЕ АДЗІНСТВА" РАЗБУРАНЫ

Сенсацыйнае даследаванне расійскіх генетыкаў: беларусы і палякі - блізняты-браты, а рускія нават не славяне

Апошнія вынікі даследаванняў расійскіх навукоўцаў пра генафонд рускага народу цалкам абвяргаюць канцэпцыю аб "усходніх славянах", у тым ліку галоўны міф прыхільнікаў так званай "саюзнай дзяржавы" аб тым, што рускія і беларусы - гэта ледзь не адзін народ: беларусы генетычна вельмі далёкія ад рускіх, затое апынуліся фактычна ідэнтычныя палякам і вельмі блізкія чэхам і славакам. А вось фіны Фінляндыі апынуліся для рускіх куды генетычна бліжэй, чым беларусы.

Гэта значыць беларусы і рускія настолькі розныя, што пасля шматвяковай прапаганды аб "роднаснай крыві беларусаў і рускіх" паверыць у гэта складана, але, падобна, трэба. Бо вынікі даследавання кажуць самі за сябе: генетычна рускія - зусім не "ўсходнія славяне", а фіны. І генетычныя беларусы таксама не "ўсходнія славяне", а ... заходнія, прычым генетычна беларусы практычна не адрозніваюцца ад палякаў, гэта значыць не з рускімі, а з палякамі беларусы на генетычныхузроўні з'яўляюцца "двайнятамі-братамі". Больш за тое, гурт "ўсходніх славян" была прыдуманая расійскімі прапагандыстамі царскіх часоў, каб апраўдаць заняволенне суседніх народаў - украінцы, як і рускія таксама, аказваецца, не маюць ніякага дачынення ні да "усходніх славян", ні да славян наогул! Аб сенсацыйнае даследаванні піша Вадзім Растоў, gumilev-center.ru

«Расійскія навукоўцы завяршылі і рыхтуюць да публікацыі першае маштабнае даследаванне генафонду рускага народа. Апублікаванне вынікаў можа мець непрадказальныя наступствы для Расіі і сусветнага парадку "- так сенсацыйна пачынаецца публікацыя на гэтую тэму ў расійскім выданні" Улада ". А сенсацыя сапраўды атрымалася неверагодная - апынуліся ілжывымі шматлікія міфы аб рускай нацыянальнасці. У тым ліку высветлілася, што генетычна рускія - зусім не «ўсходнія славяне», а фіны.

Вынікі даследаванняў расійскіх навукоўцаў пра генафонд рускага народа яшчэ доўга будуць засвойвацца ў грамадстве, бо яны цалкам абвяргаюць усе існуючыя ў нас прадстаўлення, зводзячы іх да ўзроўню ненавуковых міфаў. Гэтыя новыя веды трэба не столькі зразумець, колькі да іх трэба прывыкнуць. Цяпер абсалютна ненавуковай стала канцэпцыя аб "усходніх славянах», ненавуковымі з'яўляюцца з'езды славян у Мінску, дзе збіраюцца зусім не славяне з Расіі, а рускамоўныя фіны з Расіі, якія генетычна славянамі не з'яўляюцца і да славян ніякага дачынення не маюць. Сам статус гэтых «з'ездаў славян» цалкам дыскрэдытаваны расійскімі навукоўцамі. Рускі народ названы па выніках гэтых даследаванняў навукоўцамі Расеі не славянамі, а фінамі. Фінамі названа і насельніцтва Усходняй Украіны, а насельніцтва Заходняй Украіны генетычна сарматы. Гэта значыць, украінскі народ - таксама не славяне.

Адзінымі славянамі з "усходніх славян" генетычна названы беларусы, але яны генетычна ідэнтычныя палякам - а значыць, з'яўляюцца зусім не «ўсходнімі славянамі», а генетычна заходнімі славянамі. Фактычна гэта азначае геапалітычны крах Славянскага Трыкутніка "ўсходніх славян", бо беларусы апынуліся генетычна палякамі, рускія - фінамі, а ўкраінцы - фінамі і сарматамі.

Вядома, прапаганда будзе спрабаваць і далей гэты факт хаваць ад насельніцтва, але шыла ў мяшку не ўтоіш. Як і не зачыніць рот навукоўцам, а не схаваць іх найноўшыя генетычныя даследаванні. Навуковы прагрэс спыніць немагчыма. Таму адкрыцця расійскіх вучоных - гэта не проста навуковая сенсацыя, а БОМБА, здольная падарваць ўсе цяпер існуючыя асновы ў паданнях народаў. Вось чаму расейскі часопіс «Улада» і даў гэтаму факту вельмі занепакоеную ацэнку: «Расійскія навукоўцы завяршылі і рыхтуюць да публікацыі першае маштабнае даследаванне генафонду рускага народа. Апублікаванне вынікаў можа мець непрадказальныя наступствы для Расіі і сусветнага парадку ". Часопіс не перабольшыў.

(скарочана)

www.belaruspartizan.org

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 29.04.2013 у 18.35.
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.